

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

8. května 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Převod podniku – Směrnice 2001/23/ES – Článek 1 odst. 1 – Působnost – Kritéria pro posouzení převodu – Převod klientů – Převod všech finančních služeb banky na makléřskou společnost bez převodu zaměstnanců“

Ve věci C-194/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Vrhovno sodišče (Nejvyšší soud, Slovinsko) ze dne 20. února 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 19. března 2018, v řízení

Jadran Dodič

proti

Banka Koper,

Alta Invest,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení K. Jürimäe, předsedkyně senátu, D. Šváby a N. Piçarra (zpravodaj), soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za J. Dodiče M. Blatnikem a M. Dodičem, advokáty,
- za Evropskou komisi M. Kellerbauerem a B. Rous Demiri, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vypořádaní generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: slovinština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 2001, L 82, s. 16).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Jadranem Dodičem a společnostmi Banka Koper a Alta Invest v otázce zákonnosti ukončení jeho pracovní smlouvy.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 3 odůvodnění směrnice 2001/23 uvádí, že „je nezbytné stanovit opatření na ochranu zaměstnanců pro případ změny zaměstnavatele, zejména zajistit zachování jejich práv“.
- 4 Článek 1 odst. 1 této směrnice stanoví:
 - „a) Tato směrnice se vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele, které vyplývají ze smluvního převodu nebo sloučení.
 - b) S výhradou písmene a) a následujících ustanovení tohoto článku se převodem podle této směrnice rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou.“

Slovinské právo

- 5 Článek 73 odst. 1 Zakon delovnih razmerih (zákon o pracovněprávních vztazích) (Uradni list RS, č. 21/13, dále jen „ZDR“) stanoví:

„Pokud v důsledku právního převodu podniku nebo části podniku, který je proveden na základě zákona, jiného právního předpisu, právního aktu nebo pravomocného rozsudku, anebo v důsledku fúze nebo rozdělení, dojde ke změně zaměstnavatele, smluvní nároky, jakož i další práva a povinnosti vyplývající z pracovního poměru, která svědčila pracovníkům v den převodu u zaměstnavatele – postupitele, se převádí na zaměstnavatele – postupníka.“
- 6 Článek 88 odst. 1 první odrážka ZDR stanoví:

„Důvody běžného ukončení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele jsou následující:
ukončení potřeby plnit určité úkoly za podmínek stanovených v pracovní smlouvě z hospodářských, organizačních, technologických, strukturálních nebo obdobných důvodů na straně zaměstnavatele“.
- 7 Článek 89 odst. 1 sedmá odrážka ZDR stanoví:

„[...] za nepřípustný důvod pro běžné ukončení pracovní smlouvy se považuje rovněž změna zaměstnavatele ve smyslu čl. 73 odst. 1 tohoto zákona.“

8 Ustanovení čl. 159 odst. 1 Zakon o itru finančnách (zákon o trzích s finančnimi nástroji) (Uradni list RS, č. 108/10, dále jen „ZTFI“) stanoví pravidla použitelná v případě, že „valná hromada obchodníka s cennými papíry přijme rozhodnutí o ukončení jeho činnosti a zahájení likvidačního řízení, anebo přijme rozhodnutí o změně činnosti obchodníka s cennými papíry v tom smyslu, že již nebude poskytovat investiční služby a činnosti“.

9 Článek 159 odst. 3 ZTFI stanoví:

„V případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku má obchodník s cennými papíry povinnost:

1. učinit veškeré kroky nezbytné pro převod:

- finančních nástrojů a ostatních majetkových aktiv klientů, jež spravuje,
- účetní evidence zaknihovaných cenných papírů klientů a
- dalších služeb poskytovaných klientům,

jinému subjektu, který je ve smyslu článku 32 tohoto zákona oprávněn poskytovat investiční služby a činnosti ve Slovinsku;

2. zajistit, aby subjekt uvedený v bodě 1 tohoto odstavce převzal:

- veškerou dokumentaci ke službám a investičním činnostem, kterou byl obchodník s cennými papíry povinen uchovávat, a
- veškeré závazky a povinnosti obchodníka s cennými papíry týkající se vedení a uchování zmíněné dokumentace, jakož i přístupu k ní.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

10 Dne 23. prosince 2011 přijala Banka Koper rozhodnutí o ukončení poskytování investičních služeb a činností a o ukončení obchodování s cennými papíry.

11 Dne 27. června 2012 uzavřela se společností Alta Invest smlouvu o převodu podniku podle čl. 159 ZTFI, podle níž Banka Koper na Alta Invest převedla finanční nástroje a jiná aktiva klientů, které spravovala, účetní evidenci zaknihovaných cenných papírů klientů, další investiční a doplňkové služby ve smyslu ZTFI, jakož i archiv, tj. dokumentaci k investičním službám a činnostem, kterou vedla pro uvedené klienty. Dále bylo dohodnuto, že Banka Koper bude pro společnost Alta Invest vykonávat závislou činnost obchodníka s cennými papíry.

12 V červenci 2012 informovala Banka Koper své klienty, kterým poskytovala služby obchodníka s cennými papíry, že ukončí obchodování. V této souvislosti je výslovně informovala o možnosti přechodu ke společnosti Alta Invest a nabídla jim zvláštní výhody, jako je úhrada nákladů za přechod. Banka Koper své klienty rovněž informovala o tom, že si jejich mlčení bude vykládat jako souhlas s přechodem ke společnosti Alta Invest. 91 % klientů Banka Koper skutečně přešlo ke společnosti Alta Invest s tím, že většina z nich výslovně uvedla, že chce být nyní vázána k této společnosti.

13 Banka Koper byla následně vyřazena z obchodování na Lublaňské burze cenných papírů (Slovinsko) a Slovinská centrální banka přijala rozhodnutí, kterým jí udělila licenci k provozování závislé činnosti obchodníka s cennými papíry.

- 14 Dne 17. září 2012 přijala Banka Koper nový předpis o racionalizaci pracovních míst, jímž zrušila oddělení investičních služeb včetně pozic burzovních makléřů.
- 15 V této souvislosti ukončila pracovní smlouvy všech zaměstnanců oddělení investičních služeb Banka Koper z hospodářských důvodů, a to včetně pracovní makléřské smlouvy na dobu neurčitou, kterou J. Dodič uzavřel dne 30. června 2011 a která byla ukončena dne 11. října 2012.
- 16 Banka Koper navrhla všem zaměstnancům oddělení investičních služeb, že s nimi uzavře nové pracovní smlouvy na jinou pracovní pozici.
- 17 Jadran Dodič tuto nabídku odmítl, jelikož navrhované zaměstnání mu nevyhovovalo. Následně ukončení smlouvy napadl u slovinských soudů a domáhal se, aby bylo opětně zaměstnán na stejné pozici u Banka Koper či případně Alta Invest. Podle jeho názoru Banka Koper převedla obchodování s cennými papíry na společnost Alta Invest ve smyslu článku 73 ZDR, kterým se do slovinského práva provádí čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23. Po převodu na základě smlouvy o převodu podniku ze dne 27. června 2012 proto byly investiční služby poskytovány společností Alta Invest s využitím obslužných oddělení a sítě společnosti Banka Koper.
- 18 U zmíněných soudů Banka Koper tvrdila, že poté, co se rozhodla ukončit poskytování služeb obchodníka s cennými papíry svým klientům, měla podle článku 159 ZTFI povinnost převést účetní evidenci jejich zaknihovaných cenných papírů na jinou právnickou osobu oprávněnou poskytovat tytéž služby ve Slovinsku. Poukázala na to, že se převod se netýkal zaměstnanců ani prostor či pracovních prostředků a její klienti si mohli sami vybrat nového poskytovatele investičních služeb.
- 19 Alta Invest v obdobném duchu tvrdila, že smlouva o převodu podniku byla uzavřena přímo důsledku článku 159 zákona ZTFI.
- 20 Vnitrostátní soud prvního stupně rozhodl, že podmínky pro převod podniku nebyly splněny, jelikož z hospodářského a funkčního hlediska nebyla zachována identita podniku. Zdůraznil, že smlouva o převodu mezi společnostmi Banka Koper a Alta Invest nepočítala s převodem hmotného majetku, práv nebo zaměstnanců a klienti se mohli sami rozhodnout, zda převedou své cenné papíry k Alta Invest „nebo k jakékoli jiné společnosti obchodující s cennými papíry“. Za těchto okolností nelze převod uskutečněný na základě uvedené smlouvy považovat za „převod podniku“ nebo „části podniku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 21 Odvolací soud rovněž rozhodl, že nedošlo k převodu podniku ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23, jelikož smlouva o převodu mezi společnostmi Banka Koper a Alta Invest nepočítala se změnou zaměstnavatele ve smyslu tohoto ustanovení. Tento soud považoval za rozhodující, že nedošlo k převodu klientů z prvního do druhého podniku. V tomto ohledu upřesnil, že to, že téměř všichni klienti ve skutečnosti přešli ke společnosti Alta Invest, nepostačovalo k tomu, aby se jednalo o „převod podniku“ ve smyslu směrnice 2001/23. To, že Banka Koper nadále vykonávala činnost obchodníka s cennými papíry mimo jiné pro společnost Alta Invest, dále podle tohoto soudu potvrzovalo, že k převodu podniku nedošlo.
- 22 Proti tomuto rozsudku podal J. Dodič kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, v němž tvrdil, že to, že 91 % klientů společnosti Banka Koper skutečně převedlo své cenné papíry ke společnosti Alta Invest, znamenalo, že k převodu podniku došlo.
- 23 Tento soud tento kasační opravný prostředek zamítl s tím, že nemohlo jít o „převod podniku“ ve smyslu směrnice 2001/23, jelikož došlo k ukončení obchodování s cennými papíry, k výkonu závislé činnosti obchodníka s cennými papíry a jelikož nebyly převedeny hmotné prostředky, zaměstnanci či organizační struktura. Rovněž poukázal na to, že si klienti společnosti Banka Koper mohli svobodně

vybrat a tento podnik měl zákonnou povinnost zajistit kontinuitu ochrany nároků svých klientů tím, že převede veškerou dokumentaci na jinou společnost obchodující s cennými papíry v případě, že uvedení klienti po oznámení o ukončení činnosti neučiní příslušné kroky sami.

- 24 Jadran Dodič poté podal ústavní stížnost k Ustavno sodišče (Ústavní soud, Slovinsko), v níž tvrdil, že směrnice 2001/23 byla zjevně nesprávně a svévolně vyložena a že jeho návrh na podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru byla bezdůvodně zamítnut. Tento soud zrušil rozsudek Vrhovno sodišče (Nejvyšší soud, Slovinsko) a věc mu vrátil zpět. Konstatoval v podstatě, že předkládající soud se nevypořádal s otázkami navrhovatele ohledně toho, zda došlo k „převodu podniku“ ve smyslu směrnice 2001/23.
- 25 Při druhém posouzení této věci si předkládající soud kladl otázku, zda lze za daných okolností konstatovat, že došlo k „převodu podniku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 26 Zdůrazňuje především, že převod finančních nástrojů a dalších aktiv klientů, účetní evidence zaknihovaných cenných papírů, ostatních investičních služeb, jakož i archívu na jiný schválený podnik byl po právní stránce podmínkou, kterou Banka Koper musela splnit při ukončení obchodování s cennými papíry. Předkládající soud dále uvádí, že klienti společnosti Banka Koper nebyli tímto převodem vázáni, jelikož si mohli zvolit novou společnost obchodující s cennými papíry. Konečně připomíná, že Banka Koper nepřevedla na společnost Alta Invest zaměstnance, hmotné prostředky ani pracovní organizační strukturu. V tomto ohledu vnitrostátní soud uvádí, že v případě zjištění, že došlo k převodu podniku, by bylo smluvní ustanovení vylučující převod zaměstnanců zjevně neúčinné, třebaže se nevyjádřil k tomu, zda strany smlouvy o převodu podniku mohou vyloučit převod zaměstnanců.
- 27 Za těchto podmínek se Vrhovno sodišče (Nejvyšší soud, Slovinsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- 1) Má být ustanovení čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23 vykládáno v tom smyslu, že musí být jako právní převod podniku nebo části podniku označen i takový převod, jako je převod uskutečněný za okolností v projednávané věci, jehož předmětem byly finanční nástroje a další majetková aktiva zákazníků (konkrétně cenné papíry), účetní evidence týkající se zaknihovaných cenných papírů zákazníků a další finanční a doplňkové služby, jakož i archiv, s ohledem na to, že po ukončení obchodování s cennými papíry ze strany první odpůrkyně záviselo svěření poskytování těchto služeb druhé odpůrkyni v konečném výsledku na rozhodnutí komitentů (klientů)?
 - 2) Je za daných okolností rozhodující počet komitentů, kterým v důsledku ukončení obchodování s cennými papíry ze strany první odpůrkyně poskytuje v současné době tyto služby druhá odpůrkyně?
 - 3) Má okolnost, že první odpůrkyně pokračuje ve své činnosti s klienty prostřednictvím obchodní společnosti jako závislý obchodník s cennými papíry a jako taková spolupracuje s druhou odpůrkyní, v nějaké míře vliv na konstatování o tom, že došlo k převodu podniku nebo závodu?“

K předběžným otázkám

- 28 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23 vykládán v tom smyslu, že převzetí finančních nástrojů a jiných aktiv klientů jednoho podniku po ukončení jeho činnosti na základě smlouvy, jejíž uzavření vyžaduje vnitrostátní právo, představuje převod podniku nebo části podniku, ačkoli se klienti prvního podniku mohou rozhodnout nesvěřit správu svých cenných papírů druhému podniku a první podnik nadále funguje jako závislý obchodník s cennými papíry a spolupracuje z tohoto titulu s druhým podnikem.

- 29 Nejprve je důležité připomenout, že podle ustálené judikatury nemůže být oblast působnosti čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 2001/23 posuzována pouze na základě jazykového výkladu. Kvůli rozdílům mezi jazykovými zněními této směrnice, jakož i rozdílům mezi vnitrostátními právními předpisy, pokud jde o pojem „smluvní převod“, musí být tento pojem vykládán dostatečně pružně, aby vyhověl cíli této směrnice, kterým je, jak vyplývá z bodu 3 jejího odůvodnění, chránit zaměstnance pro případ změny zaměstnavatele (viz rozsudek ze dne 20. ledna 2011, CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, bod 29, a ze dne 20. července 2017, Pistreta Ricardo, C-416/16, EU:C:2017:574, bod 37).
- 30 Za druhé je třeba zdůraznit, že směrnice 2001/23 je použitelná, pokud se převod podniku týká trvale organizované hospodářské činnosti. Pojem „jednotka“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 této směrnice tak označuje organizované seskupení osob a prostředků umožňující výkon hospodářské činnosti, která sleduje vlastní cíl (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. prosince 1998, Hidalgo a další, C-173/96 a C-247/96, EU:C:1998:595, bod 25, a ze dne 29. července 2010, UGT-FSP, C-151/09, EU:C:2010:452, bod 26).
- 31 Ve věci v původním řízení není sporu o tom, že oddělení investičních služeb společnosti Banka Koper představuje hospodářskou jednotku, jelikož má k dispozici personální a logistické zdroje umožňující výkon hospodářské činnosti spočívající v poskytování služeb obchodníka s cennými papíry a investičních činností komitentům.
- 32 Za těchto okolností nemá skutečnost, že po ukončení poskytování investičních služeb a činností, jakož i doplňkových služeb ve smyslu článku 159 ZTFI společnost Banka Koper nadále pokračovala v činnosti jako závislý obchodník s cennými papíry a spolupracovala z tohoto titulu s komitenty včetně společnosti Alta Invest, v zásadě vliv na kvalifikaci transakce dotčené ve věci v původním řízení jako „převodu části podniku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 33 Konečně je třeba připomenout, že rozhodujícím kritériem pro zjištění, zda došlo k převodu podniku nebo části podniku ve smyslu tohoto ustanovení je to, zda si hospodářská jednotka zachovává svou identitu, což vyplývá zejména ze skutečného pokračování v provozu nebo jeho převzetí (rozsudky ze dne 10. prosince 1998, Hidalgo a další, C-173/96 a C-247/96, EU:C:1998:595, bod 21, a ze dne 9. září 2015, Ferreira da Silva e Brito a další, C-160/14, EU:C:2015:565, bod 25 a citovaná judikatura).
- 34 Pro účely určení, zda je tato podmínka splněna, je třeba vzít v úvahu všechny skutkové okolnosti charakterizující dotčenou operaci, k nimž patří zejména typ podniku nebo závodu, o který se jedná, převedení nebo nepřevedení takových hmotných složek podnikání, jako jsou budovy a movitý majetek, hodnota nehmotných složek v době převodu, převzetí nebo neprevzetí podstatné části původních zaměstnanců novým zaměstnavatelem, převedení nebo nepřevedení klientely, jakož i stupeň podobnosti činností vykonávaných před převodem a po převodu a délka případného pozastavení těchto činností (rozsudek ze 9. září 2015, Ferreira da Silva e Brito a další, C-160/14, EU:C:2015:565, bod 26 a citovaná judikatura).
- 35 Tyto skutečnosti však představují pouze dílčí aspekty celkového posouzení, které je třeba provést, a nemohou být proto hodnoceny samostatně (rozsudek ze dne 9. září 2015, Ferreira da Silva e Brito a další, C-160/14, EU:C:2015:565, bod 26 a citovaná judikatura). Význam přisuzovaný jednotlivým kritériím se konkrétně nezbytně liší v závislosti na vykonávané činnosti, ba dokonce na výrobních nebo provozních postupech používaných v daném podniku, závodu nebo v dotčené části závodu (rozsudek ze dne 9. září 2015, Ferreira da Silva e Brito a další, C-160/14, EU:C:2015:565, bod 27 a citovaná judikatura).
- 36 Ve věci v původním řízení je nesporné, jak Komise zdůraznila ve svých písemných vyjádřeních, že k hospodářské činnosti, kterou vyvíjí dotčený subjekt, není potřeba značného hmotného majetku. Tato hospodářská činnost naopak vyžaduje hlavně nehmotná aktiva, takže jejich převod má jednoznačný význam pro účely kvalifikace převodu jako „převodu části podniku“.

- 37 Nehmotná aktiva, kterými jsou finanční nástroje a jiná aktiva komitentů, v tomto případě klientů, vedení jejich účtů, jiné investiční a doplňkové služby, jakož i vedení archivu, tj. dokumentace k investičním službám a činnostem poskytovaným klientům, jsou součástí identity dotčeného hospodářského subjektu ve smyslu judikatury uvedené v odstavcích 33 až 35 tohoto rozsudku.
- 38 Převod těchto prvků přitom nutně závisí na výslovném či tacitním souhlasu klientů, neboť v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, podnik, který ukončuje svou činnost, nenařizuje svým klientům, aby správu svých cenných papírů svěřili podniku dle jeho výběru.
- 39 Z toho vyplývá, že skutečnost, že klienti společnosti Banka Koper nebyli vázáni smlouvou o převodu uzavřenou se společností Alta Invest a mohli se sami rozhodnout, zda své cenné papíry převedou k této společnosti, jak uvádí předkládající soud, sama o sobě nebrání tomu, aby byl převod kvalifikován jako „převod části podniku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 40 Z toho dále vyplývá, že k tomu, aby mohla být transakce dotčená ve věci v původním řízení kvalifikována jako „převod části podniku“, musí dojít k převedení klientů.
- 41 Za tímto účelem by mělo být provedeno celkové posouzení okolností, mimo jiné s přihlédnutím k pobídkám pro klienty společnosti Banka Koper, aby svěřili správu svých cenných papírů společnosti Alta Invest.
- 42 Vnitrostátní soud musí proto zohlednit, zda se klienti výslovně rozhodli převést své účty ke společnosti Alta Invest, či nikoli, a dále zda byly záznamy o jejich účtech převedeny automaticky. V této souvislosti je třeba určit, zda čl. 159 odst. 3 zákona ZTFI vyžaduje, aby společnost obchodující s cennými papíry, která se rozhodne tuto činnost ukončit, převedla dokumentaci o účtech svých klientů na jedinou osobu oprávněnou ve Slovinsku k poskytování investičních služeb a činností nebo zda lze tuto dokumentaci převést na několik osob.
- 43 Faktorem, který je třeba zohlednit, jsou i finanční pobídky, jako je převzetí nákladů na přechod ke společnosti Alta Invest.
- 44 Ačkoli skutečnost, že 91 % klientů Banka Koper souhlasilo s tím, aby jejich cenné papíry spravovala společnost Alta Invest, potvrzuje účinnost takových pobídek, nelze transakci kvalifikovat jako „převod“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23 pouze na základě tohoto zjištění, k němuž navíc došlo až po uzavření smlouvy o převodu mezi oběma podniky.
- 45 V konečném důsledku je na vnitrostátním soudu, který je jako jediný příslušný k posouzení skutkového stavu ve věci v původním řízení a k výkladu vnitrostátních právních předpisů, aby zjistil existenci, či neexistenci „převodu části podniku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. srpna 2018, Colino Sigüenza, C-472/16, EU:C:2018:646, bod 45, a ze dne 6. prosince 2018, Montag, C-480/17, EU:C:2018:987, bod 34).
- 46 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že převzetí finančních nástrojů a jiných aktiv klientů jednoho podniku po ukončení jeho činnosti na základě smlouvy, jejíž uzavření vyžaduje vnitrostátní právo, může být převodem podniku či části podniku, ačkoli se klienti prvního podniku mohou rozhodnout nesvěřit správu svých cenných papírů druhému podniku, prokáže-li se, že došlo k převedení klientů, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. V této souvislosti není pro účely kvalifikace transakce jako „převod“ samo o sobě rozhodující značně vysoký počet skutečně převedených klientů a je v zásadě irelevantní, že první podnik spolupracuje jako obchodník s cennými papíry vykonávající závislou činnost s druhým podnikem.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že převzetí finančních nástrojů a jiných aktiv klientů jednoho podniku po ukončení jeho činnosti na základě smlouvy, jejíž uzavření vyžaduje vnitrostátní právo, může být převodem podniku či části podniku, ačkoli se klienti prvního podniku mohou rozhodnout nesvěřit správu svých cenných papírů druhému podniku, prokáže-li se, že došlo k převedení klientů, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. V této souvislosti není pro účely kvalifikace transakce jako „převod“ samo o sobě rozhodující značně vysoký počet skutečně převedených klientů a je v zásadě irelevantní, že první podnik spolupracuje jako obchodník s cennými papíry vykonávající závislou činnost s druhým podnikem.

Podpisy.